

Ovšem jelikož se zdálo, že všechny rány jsou povoleny, John si ústup rozmyslel a rozhodl se, ve stejně napjatém duchu falešného kamarádství, výpad oplatit: „Děláš ze sebe velkého šéfa, že máš ty brýle a tričko LAPD?“

„Ale ne,“ rozjasnil se Agostini, „to je NYPD (ňňjooooooopédé). Občas se uvolnit neuškodí, ne?“

Podle spokojeného výrazu, který se mu rozhostil na tváři, bylo patrné, že již od příchodu na pláž čekal, kdy si někdo s dostatečným pozorovacím talentem trička všimne, aby mohl oslnit předem připravenou průpovídkou.

Chvíli ji nechal působit a pak si s předstíranou starostlivostí opět vzal slovo.

„Co jinak, jak jdou obchody? Ještě ti zbyly nějaké otcovy obrazy, nebo už jsou všechny prodané?“

John si slabě povzdechl. Je to příšerné, jak dokáže výkon moci zbavit člověka základního mezilidského ohledu a trpělivosti. V Agostiniho aroganci se mezi řádky dalo vyčíst, že se právě přiznal k pravému důvodu toho, proč se namáhal jít ho pozdravit.

Díky celkovému stylu velmi dobré! B